

Ilen

Menighetsblad

Nr. 2 • august 2021

Årgang 97

«Kyrkja må vere den mest romslege plassen i samfunnet!»

Les intervju med
Ulf Risnes på side 8

**Snekkerfedre bygde
leikekirke til barna
i Ilakirka!**

Se side 29

Tekst: Kjetil Bye Tegning: Kirsti H. Erikson

Rosen gis til «LilleBjørn» – Bjørn Arne

Lillebjørn er en uvurderlig ressurs for bydelens frivillighet. «Superfrivillig», er kommentaren fra Anette, frivilligsentralens leder. Her bidrar han ikke bare som praktisk hjelper, men som sosialt lim, tilrettelegger og styremedlem for sentralen. I kirka er han stadig i sving med praktisk og teknisk arbeid når det arrangeres konserter og kulturkvelder.

Navnet Lillebjørn kom til etter lange timer på Brainnstasjonen sammen med Bjørn Røstad, hvor de to etter hvert ble til Storebjørn og Lillebjørn. Lillebjørn avkrefter at navnet, som kan gi assosiasjoner til høyde og vekt, oppleves sårende på noen som helst måte.

Lillebjørn har stått i flokkens midte siden han vokste opp med 4 søsken på Lademoen, Fjøsvollan og Hallset. At han er blitt en av byens beste dugnadshjelpere, mener han er arva fra faren: «Fattern bygde hytter for, sammen med, og til, alle», forteller han. Bygging ble også både yrkes-

valg og livsretning for tømmerensønnen. Først hus, så innredninger og etter hvert lokalsamfunn. At det i dette finnes en analogi til en noe mer kjent langhåra kis, blånekter han for. For selv om barnetrua finnes, og han «besto» søndagsskolen, misliker han sterkt at noen kaller han Jesus. Håret er en levning fra kulturlivet på 70- og 80-tallet. I 1976 spilte Dr. Hook i byen, og Lillebjørn var selvfølgelig med og bidro til at det ble storkonsert.

På en rusletur i området rundt Brainnstasjonen er det svært sannsynlig at du støter på en blid Lillebjørn. Enten finner du den langhåra rocker'n i fullt driv med ett eller annet prosjekt – oftest noe som hjelper andre ilinger – eller så finner du ham i engasjert passiar med nylig tilflyttede. Lillebjørn er nemlig en av de mest effektive inngangsportene til et sosialt liv i Ila!

Rosen er vel fortjent!

Gjennom «menighetsbladets rose» ønsker vi å fremsnakke mennesker som gjør en særlig innsats for å fremme fellesskap og varme i bydelen vår.

Kjære iling

Kanskje er du blant dem som elsker høsten med sin gnistrende morgenluft og sitt begynnende fargesprak i parker og alléer! Eller er du en av dem som mørkner litt i takt med kveldene og visner litt i takt med bladene? Uansett håper vi at den nye utgaven av menighetsbladet kan bringe lys, glede og håp til alle ilinger!

I dette nummeret møter vi erke-trondhjemmer og ilaboer Ulf Risnes, som har mye på hjertet, både om årets intensive plate-utgivelses-maraton, om hvordan kirkerommet burde se ut og om hva paven

burde ha på seg. Vi møter menighetens misjonskvinne nummer én og leder for misjonsutvalget, Bjørg Sand, som kan fortelle at misjon også handler om å starte symfoniorkester i slummen. På en benk i Ila får vi et hastig møte med en stortingsvalgstravel Geirmund Lykke som har klare tanker om kirkens rolle i bydelen vår – og i kirkekjelleren er det duket for altervinsmaking!

God lesing!

REDAKSJONEN ilaredaksjonen@gmail.com

Gunhild
Marie
Roald

Joachim
Fiskum

April
Maja
Almaas

Gunnar
Gangstø

Forsidebilde: Guro Kulset Merakerås og Randi Lillealtn. Foto: Frank Valde

INNHOOLD

Rosen gis til Kari-Anne Husevåg Gjettum	2
Kjære iling	3
Sogneprestens side	4
K	

Sogneprestens side

Tekst: April Maja Almaas

*«Hva krever Herren av deg?
Bare at du gjør rett,
viser trofast kjærlighet
og vandrer ydmykt med din Gud.»*

– Mika 6,8

Troen gir oss trøst og forsikrer oss om at Gud alltid vil møte oss med kjærlighet og tilgivelse. Men, som profeten Mika minnet Jerusalems folk om rundt 700 f.Kr.: troen utfordrer oss også til å vise nestekjærlighet og utføre rettfærdige handlinger.

For ikke så lenge siden hørte jeg et sitat som har vært med meg siden. Jeg vet ikke hvem som opprinnelig sa det, men det går slik:

*Kristendommen handler om
å ta vare på andre
og kontrollere seg selv.
Når det blir til
å kontrollere andre
og ta vare på seg selv,
da er det ikke kristendom.*

Det er trist å se de mange eksemplene på sårende handlinger begått av mennesker i Guds navn. Like trist er det å innse at vi alle innimellom – i vår menneskelighet –

«bommer på målet»; vi gjør ting vi egentlig ikke vil! Men sitatet gir oss en god tommefinger-regel for hvordan vi bør oppføre oss i hverdagen. Heller enn å fokusere på å prøve å kontrollere eller fordømme andre, så har vi – Guds kirke – mye å tjene på å fokusere på å ta vare på andre og kontrollere oss selv.

Det er fristende å bare fokusere på å kontrollere seg selv og forsikre seg om at man har sitt eget under kontroll. Et godt bilde på dette finner vi i Thorbjørn Egners Kardemommelov: «Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, og for øvrig kan man gjøre hva man vil.» Det er en god rettesnor for å få samfunnet til å fungere, og samtidig: handler ikke kristen etikk om enda mer?

Hva med urett i verden, klimakrisen, krig og nød? Det kan være fristende å se den andre veien, eller å resignere i stillhet ut fra tanken om at det ikke er noe «lille jeg» kan gjøre. Men det å ikke ta et tydelig standpunkt, er også et standpunkt i seg selv.

I den Lutherske tradisjonen er kirken kalt til å snakke ut i offentligheten, å bruke sin profetiske stemme til å kjempe for rettferd. Vi er forpliktet til å kreve at våre ledere og institusjoner virkelig tjener alle folkeslag. Vi er kirken: «lille jeg» pluss «lille jeg» pluss «lille jeg» står alle sammen. Og, som det står skrevet i Efeserne:

*«Han som virker i oss med sin kraft,
kan gjøre uendelig mye mer
enn det vi ber om og forstår»*

– Ef 3,20

Samtale med Bystyremedlem Geirmund Lykke

I min søken etter å bygge bekjentskap og fellesskap i vår bydel, har jeg igjen vandret ut av menighetskontoret. Denne gangen til Ilas nye kaffested, Qahwah, sammen med politiker Geirmund Lykke. Været var flott, så vi tok våre baklawa og vår tyrkiske kaffe med oss til Ilaparken og fant et fint sted for en prat.

Det er over ett år siden du først sa at du var villig til å stille til et mini-intervju i menighetsbladet, og nå fikk vi det endelig til, utrolig nok rett før stortingsvalget! Men poenget her er ikke å bli partipolitisk og løfte opp politiske poeng, men å få bli kjent med deg som soknebarne i Ilen. Det er du, ikke sant?

-Jeg vokste opp på Byåsen og ble døpt og konfirmert i Havstein kirke. I 1974 ble Byåsen kirke bygd – jeg var faktisk til stede ved innvielsen! Fire år senere ble Helga og jeg viet der. Nå bor vi på Hammersborg i Ilen sokn.

Hvert høstsemester holder menigheten «BibelBabel»-samlinger for voksne. Her får Ilinger muligheten til å utforske litt hva Bibelen faktisk sier og hva vi tenker om de som står der. Vi var imponert over at du tok utfordringen med å lede en av disse, og ikke minst en med det kontroversielle temaet «Gud og keiseren» (Matt 22,17-22)!

-Det var første gang jeg gjorde noe sånt! Men som jeg alltid sier: du må være villig til å gå ut av komfortsonen din og prøve nye ting, ellers vil du stagnere og slutte å utvikle deg!

Folk kjenner deg best som folkevalgt. Du har vært det ganske lenge?

– Det har blitt min ære å være folkevalgt i over 25 år. Jeg har vært medlem av Sør-Trøndelag fylkesting og Trondheim bystyre i flere perioder siden 1987 og hadde plass i formannskapet i perioden 2011-19. Siden 2019 har jeg ledet oppvekstkomiteen, som har politisk ansvar for byens barnehager, skoler og kulturskolen.

Hva var det som trakk deg i denne retningen og inspirerte deg til å gå inn i politikken?

– Jeg vokste opp i et kristent hjem og ble inspirert av en far som også hadde vært folkevalgt for KrF (Kristelig Folkeparti). De tre pilarene i KrFs ideologi; kamp for menneskeverdet, Nestekjærlighetsbudet og Forvalteransvaret for skaperverket, ga inspirasjon til å drive med politikk.

Det var aldri personlige ambisjoner som drev meg inn i oppgavene. Etter utdanning som bygningsingeniør fra NTH arbeidet jeg mange år i Miljøenheten i kommunen. Men da partiet utfordret meg valgte jeg å si ja. Og jeg har ikke angret!

Betyr det at det er troen som har ført deg inn i politikken?

– Personlig holder jeg meg til den kristne tro, men det er ikke nødvendig å være kristen for verken å være medlem, ha tillitsverv eller stemme på KrF.

Det visste jeg faktisk ikke. Jeg må innrømme at jeg kan veldig lite om KrF! Men de pilarene som du nevnte nå høres veldig kristne ut for meg. Det er mange som sier at det vestlige velferdssamfunnet er basert på den kristne tro, er du enig i dette?

– Ja, det er jeg. Vi glemmer lett hvorfor ting er blitt som de er. Kirkens verdier og diakoni står som bakteppe for det norske velferdssamfunnet. Det var for eksempel kirken som startet Trondheim Katedralskole (landets eldste skole) i 1080, og Trondheims hospital (landets eldste sykehus) i 1277 og Midtbyen barnehage (landets eldste barnehage) i 1837. Nå finansieres de hovedsakelig av det offentlige, men Kirken satte spor etter seg og gikk foran. I vår tid må gjerne Kirken finne sin rolle sammen med andre aktører som gjør mye godt arbeid for folk.

En utfordring! Kan du si litt mer om det?

– Det finnes mange instanser for kultur og gode gjerninger i samfunnet. Derfor behøver ikke kirken å prøve å gå inn og ta over dette arbeidet. Da blir kirken bare en

«Soknebarn» og KrF-politiker Geirmund Lykke fikk tid til en prat med soknepresten i solen i Ilaparken under oppkjøringen til stortingsvalget.

kopi. Man behøver ikke å være en del av Kirken for å gjøre gode gjerninger, men en kirke som ikke er kalt til tro blir ikke kirke!

Hvis jeg husker riktig er kultur en viktig sak for deg?

– Ja, kino, teater, litteratur, musikk og kunst gir ny kunnskap som grunnlag for refleksjon, utfordrer og stimulerer følelsene og gir et rikere liv. Jeg har pleid å si at kultur er et rekkverk du kan støtte deg til.

I disse mini-intervjuene pleier jeg å spørre: Har du noen tanker om Kirken og spesifikt om Ilen menighet?

Jeg ønsker en kirke som skaper rom for å samhandle om tro i det miljøet man er i. Som åpner for felleskap. Og som gir motivasjon og inspirasjon til å bidra til bedre liv for folk. Her har Ilen menighet en veldig viktig oppgave med å fortsatt skape dette rommet: legge til rette for at folk kan søke fellesskap, og gi dem muligheten til å gjøre noe for andre. Lykke til!

Av-alkoholisert vinsmaking i Kirkestuen

«Smak og se at Herren er god!»

– Salmenes bok 34,9

I det siste har flere gitt tilbakemelding om at menighetens nattverdsvin har smakt bittert og surt. «Må vi delta i nattverden? Juicen smaker så fælt!» sa en av årets konfirmanter. En voksen kirkegjenger sa det enda sterkere: «Å drikke altervinen føles litt som en straff!»

Nattverdets sakrament er en gave hvor vi, gjennom brød og vin, tar imot nåde, tilgivelse og kjærlighet. Det er et fellesskapsmåltid som bekrefter og styrker vårt fellesskap med Jesus Kristus og med hverandre. Det er et nådemiddel som gir oss styrke til å gå videre på vår livsvandring. Det er trist hvis en sur vin tar oppmerksomheten vekk fra feiringen av den hellige handlingen!

Etter kirkeloven har hver lokal menighet rett til å velge hvilken type vin den vil bruke til nattverdsfeiringen. I 2016 gikk Ilen menighet over fra portvin til alkoholfri vin. Men et tidligere medlem av gudstjenesteutvalget (GU), som var involvert i beslutningen, presiserer at: «Jo, det ble bestemt at vi skulle bytte til alkoholfritt, men ikke hvilken type alkoholfri vin vi skulle bruke».

Rett før sommerferien, etter grønt lys fra menighetsrådets arbeidsutvalg, tok GU tak i saken. De tok kontakt med en vinekspert som de kjente og ba om råd.

Renata Lobo Kubala jobber til daglig som gruppeleder på 2. fiolin i Trondheim Symfoniorkester. Ved siden av dette går hun også på nivå 3 av WSET (Wine and Spirits Education) i London og har fullført praksis ved Vinmonopolet ved Valentinlyst-senteret. Hun besøkte Ilen kirke og ledet menighetens GU i en smaking av av-alkoholisert vin i kirkestuen. Kubala hadde på forhånd undersøkt alle de alkoholfrie vin-alternativene i Vinmonopolets hyller i byen (16 stk) og testet alle selv før hun presenterte de 6 mest drikkbare kandidatene sammen med den som menigheten i dag bruker i gudstjenesten.

Mot slutten av kvelden hadde GU funnet frem til 2 rimelige og behagelige av-alkoholiserte alternativ. Kanskje de dukker opp på gudstjenester i løpet av høsten!

Alle har ein viktig plass i denne verda, og den må ein gripe!

Det meiner Ulf Risnes, som sjølv har fylt sin plass med musikk, og gitt oss udøyelege låtar på trøndersk som «Klassebildet», «Svartlamon» og «Soleplassland». Så langt i år har han gitt ut åtte plater, og enno kjem det fire til; ei plate for kvar måned i 2021!

«DER er lua mi!» utbryt den minste, men likevel den største av dei tre små kinesarane når vi nærmar oss benkane inst i uteområdet i IISvikøra. Ei kremfarga skipperlue ligg samankrølla i kroken under benken og blir kjærleg plukka opp og børsta av av den hårlause mannen med sixpensen.

«Dette prosjektet du held på med ...» begynner eg når kaffen er skjenska i koppane.

«URverk ja!», seier Ulf før eg rekk å fullføre setninga, og så kjem orda i ein straum, på syngande Trondhjems-dialekt. URverk er samlenamnet på plateprosjektet kor Ulf, delvis åleine og delvis saman med fleire, gir ut ei plate i månaden, kvar måned, heile dette året. Ikkje mindre enn 12 plater til saman, altså, berre i 2021. Tittelen URverk inneheld initialane i namnet Ulf Risnes og viser samtidig til at ein her går heilt tilbake til det opprinnelege, den musikalske urkrafta frå ungdomstida på 70-talet. Det er åtte år sidan Ulf begynte å arbeide med dei 40 år gamle spolebanda:

«25 spoleband, ein time på kvar side». Han tar ein kunstpause: «Det e mang tima de!»

seier han muntert, stemmeleiet går som ei berg- og dalbane med oppsving på slutten av setninga. Han innrømmer at gjenhøyret baud på mange rørende augneblinkar. «Noko av det var jo så fint, dævven, eg sit der og syng og så er det så fint, og så er eg 17 år!»

Sjølv «Morsan» får vere med

Det er nemlig den yngre utgåva av Ulf som syng på alle opptaka, som no har blitt «pussa opp» til dagens lydstandard, men Ulf har lagt nye instrumentspor oppå og miksa det heile på nytt – alt i sitt eige lydstudio «Krypten» i Kjøpmannsgata.

Prosjektet inneheld plater og låtar på engelsk og norsk, ja til og med på nynorsk, og i kjend stil møter ein både tøys og fanteri – i låtar med titlar som «Skitrøndervær» og «Bart på tissen» – og sårheit og djupt alvor, slik mange kjenner Ulf gjennom «Kineser-låtar» som «Dørstokkmila» og «Faren min». I nokre av låtane frå URverk får ein verkeleg vere med inn på guteromet oppe i blokka i Stabells veg, kor til og med «Morsan» har fått ei birolle (Her går Ulf opp i karikert fistel):

På dei 12 albuma i URverk er det den unge Ulf som syng, men mange av instrumentspora er spelt inn på nytt – det meste gjort av han sjølv i eige lydstudio «Krypten» i Kjøpmannsgata.

«Ka de heeeelj på med?»

Med enno lysare pipestemme gestaltar han den unge Ulf:

«Nei vi berre spælle inn en sang!» Og så er låta i gang.

På dei 12 albuma i URverk er det den unge Ulf som syng, men mange av instrumentpora er spelt inn på nytt – det meste gjort av han sjølv i eige lydstudio «Krypten» i Kjøpmannsgata.

Med snus-esker, krakkar og brusbokser som rytmeinstrument

Det var først i tenåra at Ulf begynte å skrive låtar, men å syngje har han gjort bestandig: «Syng en saang da, Ulf!» - han imiterer med bedande stemme alle dei små og store i blokka som masa då han var liten.

Utover i ungdomsåra fekk han kompisane til å slå takta på krakkar og snus-esker når han spelte inn låtane sine med ein enkel band-optakar.

«Brusbokser fanst ikkje den gongen, berre flasker, men då eg var i England tok eg med meg bokser heim og hadde risen-gryn i dei og så vart dei til «shakers»: shik shik shik!» Ulf gjenskaper lyden av det heimelaga rytmeinstrumentet medan handa går opp og ned med ei imaginær brusbok. Han var «dritnervøs» då han etterkvart fekk vere med i band med folk som «koiynn å spill», men etter tre øvin-

gar våga han seg frampå og spurde om dei ikkje kunne spele noko av det han hadde skrive. Frå då av var det han som var sjefen, og låtane kom på samleband.

Likevel var det ikkje gitt at han skulle kunne leve som musikar. Ulf gjenar «Morsan»-sitaten som ein også kan høyre i refrenget på låta «Drømmeanker»:

«Du kan itj levva av å spill mussikk heile daan vøttø Ulf!». Ny kunstpause.

«Kaiynn det!» konstaterer han fornøgd, så augene blir så smale at dei nesten forsvinn inn i kinna der under sixpence-skuggen.

Då Helter Skelter vart stoppa av eit svensk drap

Når Ulf ikkje lagar låtar, speler inn ny musikk eller miksar og produserer musikk for seg sjølv og andre i Krypten er han gjerne ute og speler konsertar med den

Det haglar med kjappe replikkar og små historier i praten med Ulf – alt på syngande Trondhjems-dialekt.

Kyrkja må vere den mest romslege plassen i samfunnet, meiner Ulf.

«gjenoppståtte» versjonen av Tre små kinesere; i si originale besetning vart den akustiske trøndertrioen oppløyst i 2005. Baard Slagsvold er no erstatta med Kjetil Sandnes på bass og Lars Lien har overtatt for Øystein Hegge på tangentar. I tillegg har bandet fått med ein fjerde «kinesar» på trommer: Dag Erik Oksvold. Ulf speler også i banda «Motorpsykkel» og «Helter Skelter». At det vart Tre små kinesere og ikkje Helter Skelter som vart det mest kjende av desse banda kan skuldast det mest kjende mordet i svensk historie. 1. mars 1986 sto nemleg dei trønderske gutane i Helter Skelter i ein butikk i Gøteborg for å få tak i frukost før dei skulle starte med innspeling av plata dei hadde fått kontrakt på, i studiet til ein legendarisk produsent. Der var alle førstesidene på dei svenske dagsavisene plastra med overskriftene (Ulf går over til sørsvensk dialekt

og messar i ei forrykande fart): «Palme skuten Palme død Palme mørdad!»

Heile Sverige var i sjokk og plata vart det aldri noko av. Men i likskap med Tre små kinesere har også kompisgjengen i Helter Skelter tatt opp tråden igjen etter fleire år i dvale.

«Her er det ikkje du som er frontfiguren? Korleis opplever du det?»

«Altså, Ragnar, vokalisten, er jo heilt rå, han berre tar mikrofonen og syng noko, sant ja: «Livredde menn!» etteraper Ulf med hes, mørk stemme. «Kæm ska redd det dæm e redd for!» Det er jo genialt, synest no eg då! Og dessutan, som bassist er det jo eg som har all makt!» flirer Ulf. «Eg og Sola (trommis i Dum Dum Boys, journ. anm.) er jo eit sinnsjukt bra komp!» ler han.

«Steinlamt» å lese bibelen bokstaveleg

«Men du, Ulf, meinighetsbladet ...»

«Ja, du skal jo ikkje skrive om rock du!» humrar han, og tar fatt på eit nytt spor, kor han også har mykje på hjartet:

«Eg har jo ikkje så mykje til overs for religion, eg synest den held folk nede!» begynner han, og held fram:

«Altså, historisk sett har jo kristendommen vore viktig for samfunnsutviklinga. Då dei slo saman kongemakta og kyrkja – det var jo slik dei skapte nasjonar! Men det har jo vore trasig for folk, brenning av hekser ... det var jo sikkert kjempeviktige damer det!» seier han oppgitt. «Ho hjelpte til med fødsjar og så var det ein sånn sur idiot som fekk henne til å vere heks. Kanskje det var ho som skulle ha vore prest!»

Heime i blokka lærte han at det ikkje var lov å smelle med døra, men dersom det dukka opp folk som viste fram bibelen, skulle han få smelle så hardt han ville! Besteforeldra på morsida vart «frelst» på Hitra på 30-talet og «Morsan» fortalde Ulf om då ho måtte sitte inne i finevêret og pugge bibelvers.

«Det er jo reine guds-spottinga, veit du, sitte inne i finevêret, what? Då har du misforstått!»

Men Ulf sjølv er ikkje yngre enn at også han måtte pugge bibelvers som barn.

«Sit dei enno?» undrar eg.

«Neeh ... jo! Den, «Jesus sagde!»! Ha ha ha, den klarte eg ikkje å sleppe, Jesus var jo sonen til en snekkar også veit du, så det var jo heilt logisk at han skulle sage. Men vi

elska faktisk kristendom på barneskulen, det er jo så mange fine historier i bibelen. Den om Josef som vart kasta i brønnen, altså, det er jo fantastiske historier!»

Men bokstavtru lesing av bibelen har ikkje noko sans for:

«Ei tid var det jo viktig å ikkje ete svin, fordi det var farlig, ikkje sant, bibelen er jo medisin, etikk, moral, regelbok, samfunnsbok. Men å tru på dette no er jo steinlamt! På den bokstavtru måten i alle fall», korrigerer han.

Verdas beste t-skjorte

«Kva med Jesus og det nye testamentet?» prøver eg.

«Jesus er jo ein helt, han er jo heilt utruleg, dei som er rike skal ikkje kome til himmelen, dei fattige skal kome først!» utbryt han, og held fram:

«Dette er jo i grunn slik Noreg er, å hjelpe dei som er svake. Det alle burde spørje seg om er: er dette bra for ungene? Om svaret er nei: ikkje gjer det! Ikkje la det køyre bilar overalt, la det vere bilfritt mellom husa!» Ulf slår mykjeseiande ut hendene mot småhus-idyllen i Ilsvikøra medan måsane skrik over bølgene nokre meter unna.

«Det var jo Jesus som spreidde denne budskapet om å tenke på den som er svakast først. Korleis er det å vere gamal kjerring og kome seg opp desse trappene? Alle politikarane er jo 32 år og har nettopp gått Birken», humrar han oppgitt.

«Kor har du dette biletet frå, av Jesus-skikkelsen?»

«Er det ikkje Bergpreika då? Der han står

på berget og seier: den første skal bli den siste og den siste skal bli den første? Det er jo revolusjon! Sosialisme, kommunisme!»

Ulf fortel om ei t-skjorte han kjøpte i New York ein gong, kor det sto «Jesus Christ» med store bokstavar, og under sto det «save me from your followers» (fri meg frå dine følgjarar, journ. anm.).

«Den har du enno, eller?»

«Nei den vart jo heilt utslitt, eg brukte den så mykje! Ha ha ha! Det syntest eg var verdas beste t-skjorte!»

Kyrkja må vere den mest romslege plassen i samfunnet, meiner Ulf.

Den mest romslege plassen

«Kva med sjølve kyrkjerommet, kva forhold har du til det?»

«Ein kan jo begynne med å ta ned ta ned alle dei dyre tinga! Kva skal ein med dei, rådyre krusifiks og sånt ... det er ikkje noko bruk for det! Ikkje noko bruk for det!» gjentar han ettertrykkeleg.

«Men kva med det litt opphøgde, høgtidelege?» seier eg og avslører at eg sjølv likar dette litt staselege ved kyrkja veldig godt.

«Gud kan vere det, han kan vere opphøgd, men kyrkja, den kan heller vere som eit fjøs, slik at ein ikkje treng å vere redd for

Ulf er fascinert av entropi, ideen om at vi når vi døyr går tilbake til vår opprinnelege form; atomet, som igjen dannar nye former og strukturar i universet.

noko der inne! Då ville det ha vore lettare å ta imot alle slags folk».

Han lar seg fasinere av munkane som lever i enkle kår, går med enkle klede og har få ting ikring seg – i motsetnad til all pomp og prakt som omgir for eksempel paven:

«Han ser ut som han er sprøytelakkert med gull! Ka e det for nå? Koffer e'n det? Han skulle ha stilt opp i treningsdrakt!» ler Ulf, men blir raskt alvorleg igjen: «Nei, kyrkja er folket! Når kyrkja ikkje er folket, men berre ein liten klikk, då kan dei berre leggje seg ned. Kyrkja må vere den mest romslege plassen i heile samfunnet!»

«Kva betyr det?» undrar eg.

«Det må vere plass til alle saman, rare folk og sånn, men korleis skal ein få organisert det? Folk kjem fulle og kranglete og slikt, og då får ein litt å halde på med ...» – Ulf tar ein liten kunstpause – «Men var det ikkje det som var meininga då?» spør han retorisk.

A gå tilbake til atomet

«Kva tenker du om døden?»

«Nei ... eg tenker ikkje så mykje på det, men etterkvart som eg har blitt eldre har eg funne meining i dette uttrykket entropi, det nullstiller alt!»

«Entropi. Fortel!»

«Altså, naturen er jo på deg hele tida, ikkje sant, den vil ete deg opp, alt mister si form.

Naturen er ikkje interessert i strukturen din, den vil berre ha atoma dine, dei lever jo evig, så på den måten har dei jo rett i at du har evig liv», stadfester han.

«Kva betyr dette for deg då?»

«Altså, alt som til saman vart til deg ... det er jo like tilfeldig som at det vart mål! Du får aldri den situasjonen igjen, verda får aldri ein slik ein som deg igjen. Difor må du bruke den tida du har her, du må vere deg maks. Då gir du tilbake til naturen. Så når folk sit og er dritgeniale og ikkje seier løysinga ... det er dei som kjem til helvete!

Ha ha ha! Det er jo det, sant ja?»

Det er umogleg å ikkje flire med, men eg treng litt oppklaring: «Løysinga?»

«Du har ein song, og så syng du den ikkje. Du har eit dikt, og så skriv du det ikkje. Det er ei synd, meiner no eg, då!» Som den naturlegaste ting drar han fram eit bibelsitat: «Du skal ikkje stille lyset ditt under ei skjeppe! Kva er vitsen med deg då? Det er jo ikkje alle som er eit stortalent, ikkje alle er utadvendte, men det er jo nokon som skal seie til dømes: «itj bryyy dæ så my om det du, Ulf». Berre det! Det er veldig bra, ikkje sant», humrar han, «for det er akkurat det du trong å høyre! Altså, alle har noko! Dersom verda hadde vore befolka av Einsteinar ... då hadde ein jo ikkje fått bygd noko! Eg likar det engelske ordtaket: «It takes all kinds to make the world go around!» (Ein treng alle slags folk for at verda skal gå rundt, journ. anm.) Det synest eg er fantastisk, det skulle han Jesus ha sagt!»

Ulf er fascinert av entropi, ideen om at vi når vi døyr går tilbake til vår opprinnelege form; atomet, som igjen dannar nye former og strukturar i universet.

Menighetsbladet trenger din støtte

Nå er det viktigere enn noen gang å ha omsorg for hverandre i nærmiljøet. Menighetsbladet jobber med å finne de gode menneskene og sakene som binder bydelen vår sammen på tvers av ulikheter. Vi er avhengig av økonomisk drahjelp fra dere lesere for å fortsette dette arbeidet. *Hjertelig takk for ditt bidrag!*

Vennlig hilsen redaksjonen

Støtt menighetsbladet!

Bank: 1503 83 27213

vpps

557919

Tekst og foto:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Om tiriltunge *Lotus corniculatus*

En skinnende alminnelighet

Tiriltunge på holmen Juldagan ved Ørlandet 2008

I tette, gullgule tuer og matter dukker tiriltunge opp i tørre enger, langs vegkanter, svaberg og strender tidlig på forsommeren og blomstrer til godt ut mot august. Den står i Møllebakken, den pynter vegkanten ved barnehagen i Fagerlia. Den er vanlig over hele landet og varianten fjelltiriltunge går høgt til fjells.

Tiril-leddet kan stamme fra tørril, kjernestaven brukt i gamle smørkjerner. Blomsterstanden, og kanskje enda mer fruktstanden med horisontalt utstående belger, kan likne en slik stav. Det er imidlertid like sannsynlig at utgangspunktet er verbet å tira, dvs. tindre, stråle. Det stråler av drømmejenter Tirilill hos Einar Skjæraasen også: «Nei, du er her itte. Jo du er her,/ vart som andedrag og fottrinn

i et dikt./ Du har gått, men itte langt. Je har deg/ som i dimme. Du og drømmen om deg/ smiler likt.» (fra «Drømmen om Tirilill»). Tunge-leddet i navnet viser nok til den tungeforma fanen i erteblosten.

En blomst med nifse kallenavn

Det latinske navnet på slekta *Lotus* ble gjerne brukt om mange vel ansette planter, men «ekte» *lotus* hører til i en helt annen plantefamilie enn tiriltunga. Andreleddet *corniculatus* betyr «små horn» og viser til at de sprukne, vridde belgfruktene kan likne gasellehorn. Vanligste norske navn er nok Maria gullsko (etter Jomfru Maria) og andre gullskonavn. I Elsa Beskows «Blomsterfesten i haven» tar imidlertid tiriltunge til tårene fordi den har blitt kalt kjerringtann. Nordafor ble den kalt slikt som djevelklo og helvetesklor. Litjhusgull

og tykjilskjeta ble også brukt, kanskje fordi den kan lukte litt ubehagelig. Man mente visstnok at djevelen hadde brukt den til å tørke seg bak, ifølge Ove Arbo Høeg.

Tiriltungen bygger muskelvev og arvestoff

Tiriltunge trives godt på skrin jord, men vil også bidra til å gjøre jorda mer næringsrik. Den har, som andre erteplanter som kløver, erteknapp og vikker, knoller med rhizobium-bakterier. Disse bakteriene tar opp nitrogen fra lufta og bidrar slik med nitrogenforsyning til planten og i neste omgang gjødsling av jorda. Plantens fotosyntese gir så sukker til bakteriene. Med sitt høge nitrogeninnhold blir den en bra førplante. Nitrogen er viktig for oppbygginga av proteiner, og dermed for muskelvev og arvestoff hos beitedyr. Planten har

vært brukt til å behandle jurbetennelse hos husdyr. I folkemedisinen ble den brukt f.eks. til å rense blodet, mot magevondt og mot angst. Den kan imidlertid inneholde uforutsigbare mengder blåsyre og bør ikke brukes medisinsk. Brukt i plantefarging gir den en vakker gul farge, men den bleikes ganske raskt når den utsettes for sollys.

Hos dikteren Hans Børli representerer den det fattigslige, det vanlige, men vakre villvokste. Den står for ord som gror fritt og ikke er funnet i leksikon, og for villvokste dikt som er «lik geitrams og tiriltunge/ over atgrodde åkrer» (fra «Sagt til en interessert leser»). I «Blåknapp og tiriltunge» skriver han at den er som orda han forsøker å få menneskehjertene i tale med: «de grodde fritt/ som villblommer/ langs tunstien min.» Attrodd åker, tunsti ... det stemmer godt med økologien til tiriltunge. Kanskje kjenner han til plantens evne til å forbedre den fattige jorda også?

«Djeveleklo» (tiriltunge) og fuglevikke under Helvetestinden (602 m), Buneset i Lofoten 2019

Blåknapp og tiriltunge

Jeg sleit ut et leksikon i strevet med å tyde alle fine og fremmede ord jeg kom over i bøkene vidløftige verden. Men de ordene jeg virkelig behøvde for å få menneskehjertene i tale, fant jeg aldri i leksika eller ordbøker. Nei, de grodde fritt som villblommer langs tunstien min. Ingen orkideer, men løvetann og sulublom, blåknapp og tiriltunge.

Med Japan i hjertet

Kanskje satt du oppe ekstra sent eller sto opp ekstra tidlig for å få med deg en sending fra de olympiske lekene i Tokyo i sommer? Mange av menighetsbladets lesere vil vite at jeg har en spesiell tilknytning til Japan. Selv om menighetens misjonsprosjekt jo er i Thailand, vil jeg denne gangen ta dere med til «Soloppgangens land».

Allerede i 1968 reiste jeg ut som misjonær for første gang, og bortsett fra fire norgesopphold mellom de ulike periodene, arbeidet jeg i Japan til jeg gikk av med alderspensjon i 2005. Da Ilen menighet i 1991 besluttet at den ville ha et misjonsprosjekt, ble det bestemt at prosjektet skulle være støtte til min lønn. Slik ble jeg menighetens første misjonsprosjekt og Ilen menighets utsendte medarbeider i Japan.

Bjørg med Japansk dame

En misjonær må være som poteten: kunne brukes til alt.

Jeg har arbeidet som samarbeidende misjonær under en japansk prest, med spesielt ansvar for barne- og kvinnearbeid og for opplæring. I seks år var jeg styrer for en barnehage, jeg som er universitetsadjunkt og aldri hadde satt mine ben i en barnehage. Etter hvert ble jeg ordinert til prest i Kinki evangeliske lutherske kirke (til daglig kalt Kinkikirken), etter at jeg hadde tatt ordinasjonseksamen på japansk.

Som prest ble arbeidet enda mer variert. Jeg var den eneste ansatte i menigheten, så i tillegg til å ta meg av de oppgavene som vanligvis ligger under presten, måtte jeg også fungere som diakon, menighetssekretær og menighetspedagog. Jeg kan ikke spille piano, så heldigvis hadde jeg frivillige som kunne bidra som organister.

Fra lærer og prest til psykoterapeut og arbeidsformidler

I møte med livets mange utfordringer hendte det rett som det var at mennesker, som vanligvis ikke hadde noe med kirke og kristendom å gjøre, oppsøkte kirken. Det kunne for eksempel komme mennesker som hadde gått til psykiater eller psykolog uten å få hjelp, og som så kom

til kirken som det siste halmstrå. Da er vanlig kristen sjelesorg utilstrekkelig, og jeg følte behov for å lære mer for å kunne hjelpe disse menneskene. Det førte til at jeg utdannet meg til terapeut (det amerikanerne kaller counsellor) etter en retning som kalles reality therapy (realitetsterapi).

Det kunne også komme foreldre med sine barn som var blitt skolevegrere. Noen av disse barna kunne jeg hjelpe tilbake til skolen; andre, særlig hvis de hadde vært borte fra skolen i flere år, kunne jeg hjelpe til å finne meningsfulle oppgaver som gjorde at de ble frigjort fra destruktive tanker om at de ikke betydde noe her i verden.

Kirken er ikke noe arbeidsformidlingsbyrå, men likevel kunne det komme fortvilte mennesker som ville ha hjelp til å finne jobb. Noen ganger lyktes det meg virkelig å finne arbeid til dem. Flere ganger har jeg fungert som bank, eller vært med folk til lånehaier og hjulpet dem ut av lånehaienes klør. Og slik kunne jeg fortsette. Som du forstår, kan arbeidet som misjonær være både spennende, interessant, stressende, festlig og givende! Ikke rart at Japan og japanerne har en stor plass i hjertet mitt.

Tsunami- og jordskjelvforberedelser som en del av hverdagen

Selv om jeg nå bor i Trondheim og trives som pensjonist her, reiser jeg til Japan to ganger i året for å følge opp mennesker og tjene som frivillig der det er bruk for meg. I løpet av de siste ti årene har det ikke vært en neste nyhets-sending der det ikke har vært minst ett innslag om jordskjelv- og tsunamiforberedelser. Mange av dere vil sikkert huske den forferdelige

tsunamien som rammet Tohoku i 2011. På sitt høyeste var bølgene 39 meter høye – og er til dags dato verdens største tsunami. Ca. 20 000 mennesker er fastslått omkommet, og i tillegg er flere tusen savnet uten at man har funnet likene. Det som likevel skremte verden mest, var vel kanskje at Fukushima kjernekraftverk ble ødelagt. Japan sliter fremdeles med opprydningen etter denne ulykken.

For japanerne er ikke spørsmålet om de vil oppleve jordskjelv og tsunami igjen, men når og hvor. Alle vet hvor de skal flykte, og på TV får vi stadig se hvordan nabolag øver på å komme seg til sitt fluktsted, hvordan eldre som ikke har lett for å gå, blir hjulpet av naboer, eller hvordan man også skal trene på å få med seg kjæledyret sitt.

Kirkens gir hjelp gjennom livets jordskjelv og tsunamier

Mens det japanske samfunnet prøver å forberede nasjonen på naturens jordskjelv og tsunamier, prøver kirkene å hjelpe mennesker gjennom livets mange «jordskjelv» og «tsunamier». Men det er ikke mer enn 0,7% kristne i Japan. Kirkene er få og små, og de aller fleste kirkesamfunn opplever stor prestemangel. I Kinkikirken, som er den kirken NMS (Det norske misjons-selskap) samarbeider med, har prestene ofte ansvar for tre-fire kirker, som gjerne ligger mange mil fra hverandre. Det sier seg selv at det da blir vanskelig, for ikke å si umulig, å finne tid og overskudd til å gjøre noe som kan skape vekst.

Vil du være med å be om at Gud kaller flere arbeidere til Kinkikirken?

«Jeg ble misjonær fordi jeg følte at det var det Gud ville!»

Björg Sand, leder for misjonsutvalget i Ilen menighet, møter meg presis til avtalt tid på trappa til menighetshuset. «Du er tidlig ute!» smiler 78-åringen der hun kommer med lette steg opp trappa som er omtrent «30 sekunder» fra der hun bor. «Du ville snakke om misjon og misjonsutvalget?» «Ja, men også litt om deg!» sier jeg mens hun låser oss inn. Jeg går rett på sak: «Hvorfor ble du misjonær?»

Den unge jenta og Gud

«Jeg følte at det var det Gud ville!» svarer hun kontant – som den naturlige ting. Allerede på

barneskolen drømte hun om å reise ut i verden og fortelle folk om Jesus. Inspirasjonen kom trolig fra faren, som var utdannet prest, som hadde fortalt om sin misjonærdrøm. Han ble imidlertid forhindret av krigen og familieforholdene. Var misjonærplanen hennes da basert på tanken om å realisere farens ulevde prosjekt? For å få klarhet i dette begynte hun å be til Gud om at han måtte vise henne om det virkelige var hans vilje at hun skulle bli misjonær. Slik holdt hun på i fire år, før svaret fra Gud kom da hun som 17-åring var på en gudstjeneste i Frogner kirke, hvor en mann fra menigheten fortalte om sine møter med kristne menigheter i Østen. Han avsluttet med å si at det var et stort behov for misjonærer, og spurte: «Kanskje du er en av dem?»

«Dette er veldig vanskelig å forklare» sier Björg tenksomt, «men akkurat da var det

som om jeg hørte en stemme som ingen andre hørte, som sa: «Ja Björg! Du er en av dem!» Da visste jeg at jeg skulle bli misjonær», smiler hun.

Å få fortelle om Jesus i soloppgangens land

Björg utdannet seg til adjunkt med fagene matematikk, geografi og kristendoms-kunnskap.

«Under studiene tenkte jeg at det kunne vært artig å vite hvor Gud ville ha meg som misjonær!» forteller hun. Hun fant rett og slett fram et atlas som hun slo opp, og det første stedet øynene falt på var Japan: «Ok Gud, da er det Japan du vil ha meg til», sier Björg med et lurt glimt i øyet.

«Soloppgangens land» var imidlertid ikke helt ukjent for henne. Det var nemlig ikke bare faren som hadde hatt misjonærdrømmer – tanten hadde gjort alvor av sine drømmer og blitt misjonær, og det nettopp i Japan. Da tanten døde noen år etter lot NMS (Det norske misjonsselskap) Björg overta «stafettpinnen» etter henne og sendte henne til Japan.

Da hun kom dit som 25-åring måtte hun gå to år på språkskole før hun kunne ta fatt på arbeidet. På misjonssidene i dette bladet kan du lese mer om Bjørgs mangfoldige arbeid i sine fire perioder i Japan, hvor hun etter hvert også ble ordinert til prest. I 1981 kjøpte Oslojenta, som riktignok ble født i Mosjøen, en leilighet i det hun kaller «Norges koseligste by», Trondheim, og har siden da hatt base her mellom Japan-periodene.

Misjonsutvalg, misjonslys og misjonsfest

I 2005 ble Björg pensjonert og kom hjem til Trondheim. Hun ble snart valgt inn i menighetsrådet og ble, ikke overraskende, leder for misjonsutvalget, noe hun har vært siden. Japan har imidlertid satt så dype spor at hun reiser dit to ganger i året, og oppholder seg i til en leilighet hun leier på årsbasis i byen Kainan.

Misjonsutvalget har møter tre til fire ganger i året, og den største og viktigste oppgaven er menighetens misjonsprosjekt. Å ha et misjonsprosjekt innebærer først og fremst å velge ut et konkret arbeid man som menighet ønsker å støtte økonomisk, gjennom bønn eller på andre måter. Siden 2014 har Ilen menighets misjonsprosjekt vært å gi støtte til den Thaiandske evangelisk lutherske kirke, som drives i samarbeid med NMS. Utvalget selger misjonslys til inntekt for prosjektet på arrangementer og etter enkelte gudstjenester – lys som er laget av

frivillige med utgangspunkt i lysstumper som er samlet inn. Hver vår arrangerer utvalget en stor misjonsfest, og det har også sine faste sider her i menighetsbladet. I tillegg til dette jobber misjonsutvalget for å få misjonsprosjektet inn i alle deler av menighetens virke, for eksempel ved å fortelle om misjonsprosjektet i konfirmantundervisningen eller rett og slett å ta det med i bønnene under gudstjenesten.

Utstøtte gravide, jordbruk, barnehage og symfoniorkester

Prosjektet er omfattende, og vi har i menighetsbladet kunnet lese om Nåde-hjemmet, et sted for gravide jenter og kvinner der barnets far ikke vil ha noe med dem å gjøre, et jordbruksprosjekt drevet av et misjonærektepar fra Madagaskar nord i Thailand, en barnehage i slummen i Bangkok hvor også større barn får musikkundervisning og hjelp med skolearbeid.

I 2019 arrangerte NMS en reise til Thailand hvor Björg og Sissel Statle fra mis-

Misjonsutvalget består av (bak fra venstre): Gunnar Gangstø, Eva-Lotte Schei, Mikaela Røstad, Björg Sand og Sissel Statle, som er bildets fotograf.

jonsutvalget i Ilen sammen med flere besøkte disse prosjektene. Bjørg ble særlig berørt av et spesielt symfoniorkester:

«De har fått fram et symfoniorkester med barn fra slummen som har blitt så anerkjent at det blir brukt rundt omkring i Bangkok!» forteller hun ivrig.

Lederen for orkesteret er selv oppvokst i slummen og fikk hjelp av kirken til å komme inn på et musikk-konservatorium. Han avsto jobbtilbudet fra Bangkok symfoniorkester for heller å hjelpe barna i slummen. «Er det ikke fint å kunne være med og støtte noe sånt?» spør Bjørg entusiastisk.

En skygge over menighetshuset

«Jo, absolutt!» samtykker jeg. «Men jeg må også få høre, Bjørg, hva du tenker om at misjonering av enkelte ses i sammenheng med maktmisbruk og kolonisering?»

Det er som om en skygge glir inn over menighetshuset, Bjørg får et alvorlig uttrykk i ansiktet, og tenker litt før hun begynner:

«Dette er vanskelige tema, men kirken har helt klart hatt sine synder opp gjennom historien. Men det har jo for eksempel skolen også! Og du lar ikke være å sende barna dine til skolen av den grunn?» spør hun retorisk.

Men hun bestrider eller forsvarer ikke at det historisk sett har det skjedd «mye rart» innenfor kirken, også mye som ifølge Bjørg er direkte i strid med bibelen: «At også kirken i Norge tok i bruk gapestokk, for eksempel, det hører jo ingen steder

hjemme! Men det var i en helt annen tid, hvor ulike land brukte misjonærene som plogspisser. Jeg tenker dessuten personlig at det å skremme noen til å tro på Jesus ikke er særlig bibelsk!»

«Hva er misjon for deg?»

«Vårt arbeid handler om å utrydde fattigdom, bekjempe urettferdighet og dele troen på Jesus!» sier hun engasjert. «Dele - ikke påtvinge! Misjon er absolutt ikke slik at vi tvinger folk til å bli kristne, men vi tenker at vi skal la dem få en sjanse til å velge selv. Hvis vi ikke gir dem den sjansen, da har vi på en måte «tvunget dem» til aldri å få muligheten til å tro. At en del mennesker har misjon i vrangstrupen tror jeg skyldes uvitenhet. Derfor er det så viktig å fortelle historier som den om musikerne i slummen i Bangkok for å få fram hva misjon egentlig dreier seg om!» Bjørg smiler og lyset har kommet tilbake på menighetshuset.

4. februar arrangerte Ilen menighet en digital Kulturkveld med temaet «Koloni eller fri: Om koloniseringsfølger i vår tid» med dialoggjestene Rune Fjellheim (tidligere direktør for Sametinget), Dag Hoel (forfatter og filmprodusent) og Therese Bjørnaas (førsteamuanuensis ved Dronning Mauds Minne). Kulturkvelden er tilgjengelig i hele september på menighetens YouTube-kanal: «Ilen Menighet»

Les om hvordan du melder på til dåp hos oss på: kirken.no/ilen

ROM FOR
BEGYNNELSE
Rom for deg

DEN NORSKE KIRKE

Les mer om dåp på kirken.no/dåp

Hva skjer i menigheten fremover?

NB! Alle arrangement gjennomføres etter gjeldene korona-regler og avlyses dersom situasjonen krever det.

Babysang i Ilen kirke

Babysang er en halv-times sangstund for babyer/små barn og deres foreldre i kirkerommet. Oppstart 8. september.

Barnekor i Ilen kirke, tirsdager kl. 17-18

Barnekoret består av barn i alderen 5-10 år og tar imot barn hele året. Ved øvelsene er det både sang, lek og fortellingsstund.

Kirkeklubb for store førskolebarn i Ilen kirke, tirsdager kl. 18-19

Barn i førskolealder møtes til sang, lek, fortelling og kveldsmat. Datoer for høsten: 14/09, 05/10, 16/11

Kirkemiddag for barnefamilier i kirkestuen, tirsdager kl. 16.15-17

Datoer for høsten: 28/9, 26/10, 30/11

Åpen kirke onsdager kl. 13.30-16

I Ilen kirke vil det være med mulighet til å tenne et lys, sitte i stillhet, be og finne ro. På allehelgensdag er det Åpen kirke ved Stavne kapell.

Retreat og kristen meditasjon i Ilen kirke

Ilen menighet tilbyr i samarbeid med Retreat i Nidaros retreatdager og kristen meditasjon. «Ved elvebredden» er en lørdag preget av stillhet og kristen meditasjon. «Ignatiansk meditasjon» er en gammel bønneform som går tilbake til 1600-tallet. Datoer for høsten: 25/9 (Ved elvebredden kl. 10), 30/10 (Ved elvebredden kl. 10), 26/01 (Ignatiansk meditasjon kl. 16).

Torsdagstreff i Ilen menighetshus kl. 11-13

Allsang, andakt, servering, loddtrekning og ulike tema/foredrag fra gang til gang. Datoer i høst: 7/10 (Hans Nielsen Hauge: Profet i går og i dag, og litt om Hauge og Trøndelag, v/Ole Møllerløyken), 4/11 (Bursdagsfest; alle 80-åringere i Ilen sogn er spesielt invitert), 2/12 (Adventsprogram).

BibelBabbel i Ilen menighetshus tirsdager i september kl. 19

Hva står det egentlig i Bibelen og hva betyr det for meg? Her skal vi

diskutere Bibelske tekster sammen rundt bordet. Kjellerbandet SkidmarX åpner hver samling med et par låter. Datoer i høst: 7/9 (3. mos 19,34. Fasilitator: Daniel Gauseth), 14/9 (2. mos 20,2-17. Fasilitator: Steinar Nordahl), 21/9 (Luk 10,25-37. Fasilitator: April Maja Almaas), 28/9 (Matt 20,20-28. Fasilitatorer: Mari Theresa Myrseth og Martha Garborg Bergslid).

Bibel og Bønn i Kirkestuen, onsdager kl. 10.30

Har du lyst til å ta en kopp kaffe, slå deg ned, diskutere bibelen i lag med andre og be i fellesskap? Ta med bibelen og bli med på én samling, flere eller alle! Datoer i høst: 1/9, 15/9, 6/10, 20/10, 3/11, 17/11, 1/12.

KirkeJam-sessions i Ilen kirke, tirsdager kl. 19

Bydelens og byens musikere er velkommen til å jamme i Ilen kirke følgende tirsdager kl. 19: 12/10, 19/10, 26/10, 2/11, 9/11, 16/11. Kontaktperson: Unn Kristin Alstad. Jamvert: Karin Baadsvik.

OKTOBER

3/10 Salmekveld:

Hans Nielsen Hauges salmer i kirkestuen (Kjelleren i Ilen kirke) kl. 18.

NOVEMBER

10/11 Bob Dylan:

Kulturkveld i Ilen kirke kl. 19.

Petter Fiskum Myhr kommer til Ilen kirke for å snakke om Bob Dylan og sin nylig utgitte bok «Bob Dylans ti bud». Foranledningen spiller Ilabandet «The Slow Train» kjente Dylan-låter. Bandet består av Bjørn Fjeldvær (vokal), Robert Lingås (gitar), Donald Bruset (gitar), Tobby Johansen (trommer), Kristian Moen (bass) og Ole «Blind» Storli (piano/orgel).

Olavsfest-sjef Petter Fiskum Myhr forteller om sin nylig utgitte bok «Bob Dylans ti bud» på kulturkveld i Ilen kirke 10. november. Foto: Eivind Stuevold

13-14/11 Lysvåken i Ilen kirke. Felles for «tweens» fra Sverresborg og Ilen menigheter.

19/11 Den store KirkeJam'en i Ilen kirke kl. 19. Høstens KirkeJam-sessions avslutter med Den Store KirkeJammen! Kom og hør, syng, klapp, knips og spill med til kjente spirituals og gospelsanger.

27/11 Julemesse i Ilen menighetshus kl. 11-16. Ila frivilligsentral og Ilen menighet samarbeider om arrangementet.

DESEMBER

5/12 Julegrantenning i Ilaparken kl. 15. Appell og gang rundt juletreet.

5/12 Juleverksted kl. 15-17. Ila frivilligsentral og Ilen menighet arrangerer juleverksted sammen.

JANUAR

5/01 Juletreff kl. 17-19. Ila frivilligsentral og Ilen menighet arrangerer juletreff sammen. Julespill, gang rundt treet og besøk av julenissen.

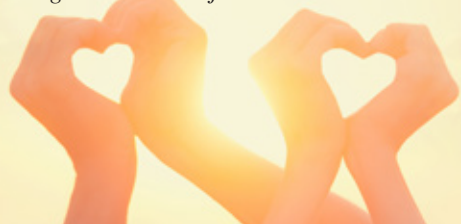
16/01 Salmekveld i kirkestua (Kjelleren i Ilen kirke) kl. 18.

26/01 Midt-uke-meditasjon (Ignatiansk) i Ilen kirke kl. 16.

Menighetsbladet trenger din støtte

Nå er det viktigere enn noen gang å ha omsorg for hverandre i nærmiljøet. Menighetsbladet jobber med å finne de gode menneskene og sakene som binder bydelen vår sammen på tvers av ulikheter. Vi er avhengig av økonomisk drahjelp fra dere lesere for å fortsette dette arbeidet. *Hjertelig takk for ditt bidrag!*

Vennlig hilsen redaksjonen

Støtt menighetsbladet!

Bank: 1503 83 27213

v:pps

557919

Gratulerer konfirmanter 2021

Ikke for sent...
enda!

KONFIRMANT
2022

**Hei, du som er født i 2007!
Fortsatt muligheter til å melde seg på i høst!**

I september og tidlig oktober er det fortsatt mulig å melde seg på som konfirmand 2022!

I konfirmasjonstiden får du oppleve:

- Gode fellesskap.
- Undervisning og samtaler om livets små og store utfordringer.
- Å bli kjent med kirka gjennom ulike aktiviteter.
- Konfirmantleir ut mot havet.

Velkommen som konfirmand i Ilen kirke!

Påmelding til konfirmasjonen skjer på nettsiden vår: www.kirken.no/ilen - klikk på «KONFIRMANT»

Tekst: Gunnar Gangstø

Ingvilds dype spor

Vår kjære menighetspedagog gjennom de siste årene, Ingvild Yrke, har gått ut i permisjon i forbindelse med at hun vil prøve en tilværelse i Vågå, i første omgang i ett

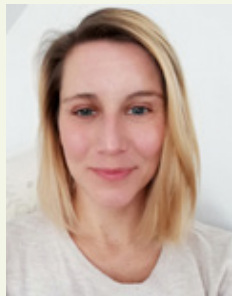
år. Hun har satt dype spor etter seg med sin nydelige sang og kreativitet – til glede for både store og små. Gjennom korona-perioden har hun sammen med kantoren vår, David, spilt inn mange salmevideoer som du finner på Ilen menighet sin YouTube-kanal. For barna i Ilen menighet vil antagelig den fullt utstyrte Lekekirkka nede i kjelleren i Ilen kirke bli stående som det sterkeste minnet om Ingvild. Vi ønsker henne lykke til i sin nye tilværelse!

Foto:

Ingvild Yrke foran lekekirkka: ett av de synlige sporene etter hennes gode arbeid i menigheten vår.

Fra skolen til kirka: velkommen til vår nye menighetspedagog!

Mari Myrstad begynner som menighetspedagog i Ilen menighet nå i høst. Hun kommer fra Sørlandet, men har bodd i Trondheim siden 2011. I løpet av disse årene har hun tatt en master i religionsvitenskap og blitt lærer. Etter en stund i læreryrket ville hun prøve noe annet, og har dermed kommet hit til oss. «Jeg gleder meg til å bli kjent med menighetens små og store medlemmer og med lokalmiljøet her i Ila», sier Mari til menighetsbladet. Vi gleder oss til å bli kjent med henne også!

Ny lekekirkke i Ilakirka

Etter pinsegudstjenesten 23. mai var det høytidelig åpning av Lekekirkka i kirkekjelleren, med snorklipping, boller og saft. Ingvild Yrke, som inntil nylig har vært vår menighetspedagog, har selv stått for både idé, tegninger og det meste av den kunstneriske utsmykningen. Du vil også se at

det er svært dyktige håndverkere som har bygget Lekekirkka; Elias og Morten, to snekkerpappaer i menigheten, tok på seg oppdraget. Dette var nok avgjørende for at Ingvild fikk gjennomført sin drøm om en ordentlig lekekirkke som barna kan boltre seg i når vi samles i Ilakirka.

Inni lekekirkka finner man et alter med alterlys og en gjenskaping av altertavlen i stor-rommet oppe i kirka. En dukke sitter klar til å døpes i døpefonten.

Salem, Elsa og Magnus klipper snoren til lekekirkka under åpningsseremonien etter pinsegudstjenesten 23. mai.

Bli med i barnekoret i Ilen kirke!

Vi øver i kirka på tirsdager kl. 17–18.

Koret er åpent for barn mellom 5 og 10 år, og det er bare å komme på øving!

Kontingent på 100 kr per skoleår.

Velkommen til kirke, høst 2021

SEPTEMBER

Søndag 5. september (15. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl. 11 og 13

Konfirmasjonsgudstjenester v/Almaas (lukket på grunn av smittevern)

Søndag 12. september (16. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl. 11
Familiemessegudstjeneste v/Almaas

Søndag 19. september (17. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl. 11
Presentasjonsgudstjeneste v/Almaas

OKTOBER

Søndag 3. oktober (19. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl. 11
Familiemesse med Høsttakkefest og utdeling av 4 årsbok v/Almaas

Søndag 10. oktober (20. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl. 11
Høymesse v/Almaas

Søndag 17. oktober (21. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl. 18
Kveldsmesse v/prostiprest Esbjørn Hummelgård

NOVEMBER

Søndag 7. november (Allehelgensdag), Ilen kirke kl. 11
Allehelgensdag/minnegudstjeneste med lystenning v/Almaas

Søndag 14. november (25. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl. 11
Lysvåkengudstjeneste felles med Sverresborg v/Espen Dahlgren Doksrød

Søndag 28. november (1. søndag i adventstiden), Ilen kirke kl. 11
Felles tospråklig gudstjeneste med Svenska Kyrkan v/Almaas og Jenny Salaj

DESEMBER

Søndag 5. desember (2. søndag i adventstiden), Ilen kirke kl. 18
Lysmesse Ilen kirke v/Almaas

Lørdag 11. desember (Svensk Lucia-feiring), Ilen kirke kl. 16.
Lucia-feiring med Jämtlands Gymnasium (arr. Svenska Kyrkan i Trondheim) v/Jenny Salaj

Søndag 12. desember (3. søndag i adventstiden), Ilen kirke kl. 18
Vi synger julen inn i gudstjeneste med musikere fra bydelen

Fredag 24. desember (Julaften), Ilen kirke kl. 15
Julaftensgudstjeneste v/Almaas

Søndag 26. desember (2. juledag), Trolla Idrettshus kl. 11
Gudstjeneste v/Almaas

JANUAR 2022

Søndag 2. januar (Kristi åpenbaringsdag), Ilen kirke kl. 11
Høymesse v/prostiprest Esbjørn Hummelgård

Søndag 9. januar (2. søndag i åpenbaringstiden), Ilen kirke kl. 11
Familiiegudstjeneste v/Almaas

Søndag 16. januar (3. søndag i åpenbaringstiden), OBS! Metodistkirken kl. 11
Fellesgudstjeneste med Trondheim Metodistkirke v/Almaas og pastor Christina Thaarup

I Ilen sokn ved Fjellseter kapell (i Bymarka) er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag. Tidspunktet kl.11.15 korresponderer med bussen til Skistua.
Se <http://www.fjellseterkapellet.no>

Svenska kyrkan

Nesten hver 4. søndag i måneden arrangerer Svenska kyrkan i Trondheim «Famili kyrkis» kl. 14 og gudstjeneste kl. 17.

Datoene for høsten er: 22/8, 26/9, 24/10, 28/11 (1. advent).

<http://www.svenskakyrkan.se/norge/trondheim>

Svenska kyrkan

Tekst: David Scott Hammes

Foto: Theodor Halvrik With

Kom, kom og hør et gledens ord

Utgangspunktet for salmebokas nr. 440 er John Newtons tekst «Amazing grace», som er blant de mest kjente og folkekjære kulturelle bidragene fra hymnodien. Den har en viktig plass i vårt kirkesamfunn og i vår menighet, og mange vil kjenne salmen med gjenklang både i Børge Pedersens stemmeprakt og fra ulike livs-ritualer i kirkerommet.

John Newton (1725–1807) var britisk sjømann og senere prest i Den anglikanske kirke. Han levde et hardt liv innenfor slavehandelen, både som slavehandler og som slave, før han fikk en åndelig vekkelse forårsaket av en storm som truet med å synke skipet han var med. Opplevelsen førte ham mot presteyrket. Han ble ordinert i 1764 og begynte å skrive salmer sammen med poeten William Cowper (se *Norsk salmebok 2013* nr. 372 og 453). «Amazing Grace» (som er også med i salmeboka som nr. 342) er basert på personlige opplevelser og ble skrevet til en preken på nyttårsdagen 1773, og justert i forbindelse med reviderte salmebokutgivelser i USA i 1779 og 1790.

En salme med enorm popularitet

Newtons utgangspunkt er 1 Krøn 17,16f, selv om denne teksten, som handler om Herrens løfter til Kong David, ikke er eksplisitt gjengitt i salmen. Salmen ble velkjent først i USA, lenge før den fikk oppmerksomhet i England, der den ble utgitt først i C. Kembles *A Collection of Psalms and Hymns* (1864). Den ble voldsomt populær under «The Second Great

Awakening»-bevegelsen i USA tidlig på 1800-tallet og i nyere tid fra 1960-tallet. Salmen har hatt nær tilknytning til den religiøse oppblomstringen i USA og til utviklingen av kristne trosretninger som f.eks. baptisme, kvekerisme og herrnhutisme/brødremenigheten.

Trondheimsboeren Bodvar Vilads Schjelderup, født på Eide på Nordmøre i 1932, skrev en kort gjendikning av salmen i 1973. Schjelderup arbeidet som forsker ved NTH (NTNU), men har også publisert flere diktsamlinger, og er representert med én original tekst og to oversettelser i dagens salmebok. Schjelderups gjendikning introduserte Newtons salme til Den norske kirke, og jeg tror tekstens uforbeholdenhet gir en åpning for alle til å kjenne tilhørighet til Kristus. Salmen er rett og slett evangelisk! Underteksten i Newtons tekst viser dessuten at Guds nåde kan hjelpe oss med å bekjempe hatske budskap.

Ord og stemninger som gir gjenklang hos de unge

Schjelderups tekst er svært enkel og understreker evangeliets glade budskap:

man skal bare se, høre og bekrefte Gud, uansett hvem man er eller hva man har gjort. Metaforen om Guds lys som åpner de blindes øyne (str 1) er videreført: den «varmer det som før var kaldt» (str 2). Det er ikke umiddelbart klart hvem teksten er adressert til, men ifølge Schjelderup er den skrevet for Ten Sings ungdomssamlinger i Petrikirken i Stavanger,. Stemningen i teksten synes dermed å være det viktigste, slik at den treffer på et språk som ungdom kan kjenne seg igjen i. Salmens tekst er blant de mest endrede i salmeverdenen; bare i Norge finnes det fire svært ulike utgitte oversettelser:

«O nåde stor og underfull»
(ukjent forfatter, Sangboken, 1986)
«Å nåde underfull og stor»
(Trygve Bjerkrheim, Norsk salmebok 2013)
«Forunderleg, eit vrak som meg»
(Edvard Hoem, Salmer 1997)

Newtons tekst har blitt satt til mer enn 20 ulike melodier, og opphavet til melodien i dagens salmebok er stadig gjenstand for diskusjon; den ble opprinnelig behandlet som en folkemelodi i de amerikanske sørstatene. Melodien bygger på en pentaton skala uten halvtone-trinn, og er en av de enkleste vi har i vår salmesamling.

Kilde: *Nytt norsk salmeleksikon bind II, 2014*

Kom, kom og hør et gledens ord,
for Gud sitt lys har tent!
Den blinde ser og slaven får
sin frihet, ufortjent.

Guds nåde lyser angsten bort,
og troen kommer inn
og varmer det som før var kaldt
av tvil og tankespinn.

Og derfor gir jeg ham mitt ja,
og kaller ham min Far,
for han vil gi meg evig liv,
og alt han er og har.

Dette gatekunstbildet i Ila ble laget av Ståle Gerhardsen i 2018 og viser ekte sitater fra internetthets malt i blått, som deretter er overskrevet av ordet LOVE med store røde bokstaver. Salme 440 oppfordrer oss også indirekte til å til å bekjempe hatske budskap.

Helse * Glede * Daglig brød

StudiO
FRISØRER

Illevollen 32C, 73 52 79 53
www.studiofrisorer.no

Soknedal
BAKERI & KONDITORI
soknedalbakeri.no

**PIZZA, FERSKE
BRØD OG
LEKRE KAKER**

Mellomila 57 / 73 80 85 00 / soknedal.ila57@gmail.com

Galleri Ismene

Illevollen 34

Ila legesenter

Illevollen 48

Tlf.: 73 51 11 24
e-post: resepsjon@ila.nhn.no

**Vinkenes Sag
og Traktor AS**

Telefon 920 31 419
www.vinkenessag.no

**Ta kontakt for befaring
og uforbindtlig pristilbud**

TREFELLING OG BESKJÆRING
Trær, buskas eller hekk om skal
bort eller trimmes?

VED
Vi leverer kortreist ved rett på døra,
eller den kan hentes på vårt lager i
Sivert Dahlens vei.

FAGTRYKK

fagtrykk.no

**ILEN
MENIGHETSHUS**

Dåp - konfirmasjon - kurs - møter

Ilen menighetshus kan leies til å feire
begivenheter i familien eller foreningen.
Det er også godt egnet lokaler for
møter og kurs av ulike slag.

Kontakt:
Anette Taraldsen, tlf. 466 52 520

Slekters gang

Elveseter
GRAVFERD

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80
kontakt@elvesetergravferd.no
www.elvesetergravferd.no

**TRONDHEIM
GRAVMONUMENTER**

Service og kvalitet i næriføet

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Bolting av steiner
- Navnetilføyelser
- Gravlykter og tilbehør
- Nedsliping av steiner

To store utsalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no
Tlf. 73 50 27 80

BERG
BEGRAVELSESBYRÅ

**NÅR DU
TRENGER
OSS**

Renate Berg

DØGNVAKT
73 97 05 00

Trondheim-Ranheim
Malvik-Stjørdal

DEN NORSKE KIRKE
Kirkelig fellesråd i Trondheim

**Vi tilbyr
GRAVSTELL**
-hele året

For mer informasjon om innhold og priser, se våre nettsider

Tlf. 994 36 000, kirken.no/trondheim
post.trondheim@kirken.no

ILEN KYRKJE
Tidleg morgon

Fargar
som iskrystall
frå ein open himmel
like ned til steinen
framfor
meg

Stig
opp att
frå alt som var
til det som skal vere
gjennom ein flik
av æva

Asbjørn Eriksen

Slekters gang/offer og gaver

DØDE

14.02.2021	Oliver Karl Lewis Brewer
21.03.2021	Emma Engelsås-Nilsen
18.04.2021	Frida Helene Rose Blackstad-Rye
23.05.2021	Lilly Hegstad Lindrupsen
06.06.2021	Adam Ulfsnes Moseng
20.06.2021	Luna Riise-Martinsen
04.07.2021	Erling Falk-Larssen Wilmann

FØDT

VIGDE

12.06.2021	Anders Oskar Bråthen og Oda Hagen
------------	-----------------------------------

DØPTE

14.02.2021	Oliver Karl Lewis Brewer
21.03.2021	Emma Engelsås-Nilsen
18.04.2021	Frida Helene Rose Blackstad-Rye
23.05.2021	Lilly Hegstad Lindrupsen
06.06.2021	Adam Ulfsnes Moseng
20.06.2021	Luna Riise-Martinsen
04.07.2021	Erling Falk-Larssen Wilmann

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

OFFER VED GUDSTJENESTENE

Offer innsamlet ved	Formål	Sum
11 gudstjenester	Menighetens arbeid	kr 10 590
1 gudstjeneste	Kirkens Bymisjon i Trondheim	kr 1 118
1 gudstjeneste	Kirkens Nødhjelp (fasteaksjonen)	kr 2 350
1 gudstjeneste	Fjellseter kapellstue	kr 1 250
1 gudstjeneste	Kirkens SOS i Trøndelag	kr 1 100
Totalt		kr 16 408

GAVER

Gitt til	Sum
Menighetens arbeid generelt	kr 30 700
Ilen menighetsblad	kr 20 000
Totalt	kr 50 700

MENIGHETENS MISJONSPROSJEKT I THAILAND

Innsamlet ved	Sum
Salg av misjonslys hittil i år	kr 1 381
Misjonssamlingen i mars	kr 5 200
Totalt	kr 6 581

«Lær oss å telle
våre dager så
vi kan få
visdom i hjertet.»
Salme 90,12

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Kontonummer: 4213 21 19656

Postadresse til Ilen menighet,
Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
Kirkelig fellesråd i Trondheim
Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Telefon sentralbord: 994 36 000
E-post: post.ilen.trondheim@kirken.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Vakt/nødtelefon: 468 17 490

Telefonen betjenes på hverdager;
kl. 17.00 - 08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:

Kontonummer: 4213 21 72506
E-post: ilaredaksjonen@gmail.com

Fjellseter kapell:

Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:

Tlf. 72 54 46 20

Ilen kirkes venner:

Kontaktperson: Edel Lundemo
Tlf. 481 280 40, lunede@online.no

Sokneprest

April Maja Almaas
913 17 443
aa752@kirken.no

Diakon Martha Garborg Bergslid

482 93 728
MB943@kirken.no

Menighetspedagog Mari Therese Myrstad

MM587@kirken.no

Organist/Kantor David Scott Hamnes

913 30 608
DH249@kirken.no

Kirketjener og menighetsforvalter Gunnar Gangstø

930 03 199
gg399@kirken.no

Ilen menighetsråd

Kjetil Bye
932 44 414
kjetil.bye@bymisjon.no

ILA VOKSENFEST 2021

-BYDELSTREFF FOR SENIORER I ILA & OMEGN

«EUROPA RUNDT DEL 1»

MENIGHETSHUSET / AKTIVITETSHUSET I ILA (ILEVOLLEN 15)

TORSDAG 09. SEPTEMBER 16:00 - 18:00	TIRSDAG 19. OKTOBER 16:00 - 18:00	TORSDAG 11. NOVEMBER 16:00 - 18:00
<p>«SÖTA BROR» kr. 150,-</p> <p>Da er turen kommet til «Söta bror» i vår kulinariske reise. Hele Ila's Mattias, også kjent som «farbror'n», sørger for svensk mat i samarbeid med kjøkkenet på Lille-Skanssen. John-Peder Denstad og Jan Tryman spiller svenske viser og setter stemningen for kvelden. Hjærtlig velkomna ska ni vara!</p> 	<p>«MIDDELHAVET» kr. 150,-</p> <p>Vi fortsetter vår kulinariske reise, og denne gangen trekker vi sørover. Carsten Tourenc er for mange kjent som kultursjel og driver av Antikvariatet på Bakklundet. Han mestrer mangt et språk og er en musiker med glimt i øyet. Her blir det middelhavsstemning i både mat og musikk. Bienvenue!</p> 	<p>«BALKAN» kr. 150,-</p> <p>De lokale kreftene i Ila har denne gangen tatt initiativ til å frakte underholdningen langveis fra. Med fly fra Romania kommer selveste balkankongen Elvis Romano. Gled deg til rock 'n' roll på østeuropeisk vis og servering av spennende mat fra samme region. Bine ati venit!</p>
JAN TRYMAN / JOHN-PEDER DENSTAD	CARSTEN TOURENC	ELVIS ROMANO

ET SAMARBEID MELLOM:

Kulturenheten

OBS! Ca. 60 billetter pr. arrangement

PÅMELDING :

KULTURENHETEN
72 54 57 14

Følg oss gjerne på facebook eller sjekk vår hjemmeside, www.ila.frivilligsentral.no, for å holde deg oppdatert på våre aktiviteter/arrangement.

Ut på tur

På grusvei fra Fjellseter til Lian

Det er høst, og vi kan glede oss over vakre farger og store mengder bær i skogen.

Denne gangen har jeg tenkt å foreslå en tur som kan være tilgjengelig for flere, under tivil også for rullestolbrukere.

Buss nr. 26 fra Kongens gate til Skistua har nå et forbedret rutetilbud. Gå av bussen på Fjellseter og følg Fjellseterveien ca. 50 m tilbake. Ta til høyre inn grusveien som fører til Lian. Det skal gå an å komme utenom bommen med rullestol. Turen går gjennom et åpent landskap med vide myrer på begge sider av veien. Første del av turen har vi utsikt innover fjorden mot Skatval og Forbordsfjellet. Det er ingen motbakker her, bare en veldig slakk nedstigning, hvor veien krysser flere skiløyper. Det er benker underveis for dem som ønsker en rast.

Ca. halvveis på turen kommer man inn i spredt bebyggelse med både hytter og bolighus – og hytter som etter langvarig kamp har fått status som bolighus. Veien fortsetter flatt framover til den kommer ut av skogen, og landskapet åpner seg, med utsikt mot fjellene i sør og over byen og bygdene i øst. I det åpne og vakre beitelandskapet kan man møte på både kyr, hester og sau. Her kommer også pilegrimsleden inn fra sør; på dette punktet har man gjort unna ca. 12 av de 20 kilometrene fra Sundet Gård ved Gaulosen (siste overnattingssted) til Nidarosdomen.

Turen er i underkant av 3 km og kan forlenges ved for eksempel å returnere til Fjellseter eller gå hele veien til Ila. For å finne fram, bruk turkart Bymarka 1:25 000

God tur!